

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פיסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וצריכא דאי אשמעינן הלכה כרבי שמעון שזורי - הוה אמינא משום דקסבר יש בילה, קא משמע לן: לכל אין בילה. ואי אשמעינן לכל אין בילה - הוה אמינא כרבנן סבירא ליה, קא משמע לן: הלכה כרבי שמעון שזורי. ואי אשמעינן הני תרתי - הוה אמינא: קשיא דשמואל אדשמואל, קא משמע לן: הכל הולך אחר גמר פרי. ואי אשמעינן הכל הולך אחר גמר פרי - הוה אמינא אפילו תבואה וזיתים נמי, קא משמע לן: הלכה כרבי שמעון שזורי במאי דפליג.												
ולשמעינן הני תרתי, לכל אין בילה למה לי?												
הא קא משמע לן, דליין ושמן יש בילה.												
(דברים טז) באספך מגרנך ומיקבך, מה גורן ויקב מיוחדין - שגדילין על מי שנה שעברה, ומתעשרין לשנה שעברה, אף כל שגדילין על מי שנה שעברה - מתעשרין לשנה שעברה, יצאו ירקות שגדילין על מי שנה הבאה ומתעשרין לשנה הבאה.	תניא, רבי יוסי הגלילי:											
באספך מגרנך ומיקבך, מה גורן ויקב מיוחדין - שגדילין על רוב מים, ומתעשרין לשנה שעברה, אף כל שגדילין על רוב מים - מתעשרין לשנה שעברה, יצאו ירקות שגדילין על כל מים ומתעשרין לשנה הבאה.	רבי עקיבא:											
מאי בנייהו?												
בצלים הסריסין ופול המצרי איכא בנייהו.	רבי אבהו:											
בצלים הסריסין ופול המצרי שמנע מהן מים שלשים יום לפני ראש השנה - מתעשרין לשעבר, ומותרין בשביעית, ואם לאו - אסורין בשביעית, ומתעשרין לשנה הבאה.	דתנן:											
באחד בשבט ראש השנה לאילן.												
מאי טעמא?												
הואיל ויצאו רוב גשמי שנה, ועדיין רוב תקופה מבחון.	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:											
מאי קאמר?												
הכי קאמר: אף על פי שרוב תקופה מבחון, הואיל ויצאו רוב גשמי שנה.												
מעשה ברבי עקיבא שליטת אתרוג בשבט, ונהג בו שני עישורין, אחד כדברי בית שמאי, ואחד כדברי בית הלל.	תנו רבנן:											
לא מנהג בית שמאי ובית הלל נהג בה, אלא מנהג רבן גמליאל ורבי אליעזר נהג בה.	רבי יוסי בר יהודה:											
אתרוג שוה לאילן בשלשה דרכים, ולירק בדרך אחד. שוה לאילן בשלשה דרכים: לערלה, ולרבעי, ולשביעית. ולירק בדרך אחד - שבשעת לקיטתו עישורו, דברי רבן גמליאל.	דתנן: [רבן גמליאל]											
אתרוג שוה לאילן לכל דבר.	רבי אליעזר:											
ומי עבדינן כתרי חומרי?												
לעולם הלכה כדברי בית הלל. והרוצה לעשות כדברי בית שמאי - עושה, כדברי בית הלל - עושה. מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל - רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל - עליו הכתוב אומר (קהלת ב) והכסיל בחשך הולך. אלא: אי כבית שמאי בקוליהון ובחומריהון, אי כבית הלל בקוליהון ובחומריהון.	והתניא:											
רבי עקיבא גמריה אסתפק ליה, ולא ידע אי בית הלל באחד בשבט אמרו אי בחמשה עשר בשבט אמרו.												
לא מנהג בית שמאי ובית הלל נהג בה אלא מנהג רבן גמליאל ורבי אליעזר נהג בה.	רבי יוסי בר יהודה:											
באחד בשבט - כבית שמאי נהג בה?												
הכא באתרוג שחנטו פירותיו קודם חמשה עשר דאיך שבט עסקינו, ובדין הוא אפילו קודם לכן, ומעשה שהיה כך היה.	רבי חנינא ואיתימא רבי חנניא:											
כרוך ותני לא אחד בשבט היה, אלא חמשה עשר בשבט היה, ולא מנהג בית שמאי ובית הלל נהג בה אלא מנהג רבן גמליאל ורבי אליעזר נהג בה.	רבינא:											
השתא דאמר רבן גמליאל אתרוג אחר לקיטתו עישורו כירק - ראש השנה שלו תשרי.	רבה בר רב הונא:											
ליקט אתרוג ערב חמשה עשר בשבט עד שלא תבוא השמש, וחזר וליקט משתבוא השמש - אין תורמין ומעשרין מזה על זה, לפי שאין תורמין ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש. היתה שלישיית נכנסת לרביעית - שלישיית מעשר ראשון ומעשר עני, רביעית מעשר ראשון ומעשר שני	מיתבי, רבי שמעון בן אלעזר											
מאן שמעת ליה דאזיל בתר לקיטה - רבן גמליאל, וקתני - שבט												